

V ékony j ég 2. fejezet

Ariana, szombat 02 december 2023 - 19:28:55

2.

Óvatosan felpillantok, mik özben kortyolok a k áv émb ól. Tal álkozik a tekintet ünk, és b ár Q profi m ódon tesz úgy, mintha csak a vend égeken n ézne v égig, engem nem ver át. Ak ár h ányszor bej öv ök a k áv éz óba, mindig érzem, hogy b ámul, ennyire nem érthetem f élre. Hetek óta ez megy, akkor sem tudn ám figyelmen k ív ül hagyni, ha akarn ám. Lassan lej ár az eb édsz ünetem, úgyhogy indulnom k éne. M ég egyszer v égigm érem: r övid barna haj, finom von ások, v ékony test. Az ízl ésemnek tal án m ár t úls ágosan is v ékony, de nem ez a l ényeg, hanem a mosolya és a sz ép szeme. Igen, m ég szinte csak k ösz önt ünk, de a mosoly ába kezdek beleszeretni.

Igazs ág szerint nincs vesztenival óm. Ha f élre értettem, maximum nagyon h üly én fogom érezni magam, és ezent ül elker ül öm a helyet. Tollat veszek el Q, majd fel írom a keresztnevemet és a telefonsz ámom a szalv ét ára. El ég b éna megold ás, de ny íltabban nem merek kezdem ényezni. Kicsit tartok t Qle, hogy esetleg nem Q szedi le az asztalt, de olyan szerintem m ég nem volt. Fel állok a sz ékr Ql, és r ögt ön mellettem terem, ahogy arra sz ám ítottam.

Ízlett a k áv é? k érdi sz éles mosollyal, mire azonnal b ólintok.

Nagyon finom volt.

Ennek ör ül ök feleli, k özben pedig megtal álja a sz ámom. Meglepetten fordul vissza hozz ám, és egy m ásodpercre f élek, hogy t ényleg csak én magyar áztam be, de azt án újra elmosolyodik.

Ennyire felt qn Q voltam? halk ítja le a hangj át.

Pont el égg é v álaszolom. Zavartan elfordul, a zseb ébe s üllyeszti a szalv ét át, és m ég k üld egy biztat ó pillant ást, azt án megy a dolg ára. K ív áncsi vagyok, fog-e keresni.

M ár ennyi is feldobja a napomat. Azon kapom magam, hogy gyakrabban ellen Qr z öm a mobilomat, és igenis rem énykedem abban, hogy felh ív. B ár gyan ítom, est én él el Qbb egy ébk ént is hi ába v árok r á, de att ól m ég izgalmas. Azt án lehet, hogy koppanok, és r ég kiv ágta a szem étbe a szalv ét át.

Hazafel é azon gondolkodom, hogy ak ár f él énk t ípus is lehet, és ink ább el kellett volna k érnem az el érhet Qs ég ét, az a biztosabb. Most m ár mindegy. Ha nem keres, h üly én venn é ki mag át, ha

er Qltetn ém, így viszont nem tudom, mennyire lenne ciki holnap ugyan úgy bet érnem a k áv éz óba. Én és a h ülye helyzetek, amikbe k épes vagyok belem ászni.

Épp a h qt Qbe pakolok be, amikor a mobilom csipogva jelzi, hogy üzenetem érkezett. Azonnal leteszem, ami a kezemben van, és izgatottan kattintok r á. Ismeretlen sz ám, r övid sz öveggel: Holnap nem szeretn éln m áshol k áv ézni? Nem dolgozom, és ismerek egy j ó helyet nem messze.

Nocsak! Egy eg ész szikla g örd ül le a sz ívemr Ql. Most mit írjak?

Egy egyszer q Persze, sz ívesen kev és, sok áig meg nem szeretn ém h úzni a v álaszt, így l ázasan j ár az agyam, hogy kital áljak valamit. K özben leesik, hogy m ég al á sem írta, így a nev ét tov ábbra sem tudom. Legal ább viseln ének kit qz Qt, de nem.

J ól hangzik. A szok ásos id Qben van eb édsz ünetem, de munka ut án jobban r á érek. Írd meg, hogy hol tal álkozzunk. :) Matt K étszer átfutom, miel Qtt elk ülden ém. A v álaszra nem kell sok áig v árnom, és v égre a nev ét is megtudom.

Mikor v égzél? Sam

Sz óval Sam. Ízlelgetem kicsit, mert annyira nem illik hozz á.

Ötkor.

Megkapom a k áv éz ó c ím ét, és alig v árom a d élut ánt. A lelkesed ésem kicsit al ábbhagy, amikor r áj öv ök, hogy szerda k övetkezik, vagyis a szok ásos programom estefel é edz és Stephennel, amit nem lehet egy bocsival lemondani. B ár Q n éha m ég arra sem veszi a f árads ágot, csak szimpl án nem j ön el. Mindegy, nem érdekel, a tal álkoz óm Sammel jobban izgat, legfeljebb k ések. Ugysem hinn ém, hogy sok áig tartana az els Q randi, mert mivel komolyan gondolom, hogy hossz ú t ávra tervezek, senkit sem r ángatok az ágyamba azonnal. Pedig a libid óm m ár sik ít, a legut óbbi pr ób álkoz ásom egy h ónapja v égz Qd ött Stephen ágy ában. Nem is értem, mi ért nem titkolom el, ha van fi úm. B ár áll ít ása szerint azonnal l átszik rajtam, ha felszedek valakit, de tal án ha elkezden ék sz ín észkedni &

K éptelens ég. Ezerszer v égiggondoltam m ár, de nem tudom elrejtteni a legjobb bar átom el Ql, ha bepasiztam. És annyira nem is akarom, s Qt lassan m ár kezd kicsit átcsapni a dolog tesztbe. Ha Stephen el tudja cs áb ítani, h át vigye, nekem nem kell &

Bel épek az ajt ón, egy kis cseng Q azonnal csilingelve jelzi az érkez ésemet. Hangulatos hely, viszonylag j ól elszepar ált asztalokkal, n éhol diszkr éten kis f ügg öny ökkal elv álasztott ül Qhelyekkel. Van

ízlése a srácnak, meg kell hagyni. Tökéletes helyszín egy randihoz.

Szia! Üdvözöl mosolyogva, amikor végre rátalálok.

Szia! Régióta vársz? Kérdezem, és leülök vele szemben.

Megrázza a fejét.

Öt perce jöttem.

Idáig jutunk, mire egy pincér lány mellettünk terem az itallappal. Úgy látom, ez inkább te az ő, mint kíváncsi ő, de nem bánom.

Jó égráncolom össze a szemöldökömmé is, amint megpillantom a választékot.

Mi a baj?

A bőséges zavarát felelem nevetve. Már épp a kíváncsihoz lapoznék, de Sam hangja megállít.

Segítek?

Megkösztönöm.

Szeretem a te ákat, de én a filteres variációkhoz szoktam, Sam viszont könnyedén ajánl nekem pár kérdés alapján. Lehet, hogy szakmai ártalom, lehet, hogy mániákus. Leadjuk a rendelést, de amint ismét egyedül maradunk, hirtelen csend lesz.

Gyakran jársz ide? Dobom fel a témát, mire Sam lelkesen bólint. Nem mintha nem lenne nyilvánvaló, hogy sokat látogok itt. Gondolom, az ért is választotta, mert ismer Qs terep.

Aha. Szerintem már az egész kíváncsi látót kóstoltam.

Ezek szerint teamániás vagy?

Mondhatjuk feleli mosolyogva. Tetszik ez az arckifejezés és, ez fogott meg benne.

En inkább a kíváncsi mellett teszem le a voksom vallom be, mire elneveti magát.

Az nem baj.

Reméltem is, de ezt már nem mondom ki, hanem másfelé terelem a beszélgetést.

Kicsit féltem, hogy kúszod a számom.

Elkapja a tekintetét, az asztalt bámulja zavartan. A viselkedését látva kíváncsi csoda, hogy megírta azt az üzenetet.

Gondolod, az ért bámultalak, hogy kihagyjam a lehetőséget?

Ülök, hogy nem tetted.

En is sóhajtja. Nem is hittem, hogy van esélyem.

Meglepet.

Magamat is ismerem be, mire kérdés Qn szalad fel a szemöldöke.

Nem szokásom osztogatni az elérhető Qs égem.

Akkor ülök, hogy kivételként mosolyodik el ismét.

És remélem, hogy megéri.

Na, ehhez nem tudok semmit sem hozzászólni, így a legjobbkor érkezik a segítség. Megkapjuk a te ánkát, és máris kezdem bányánni, hogy nem kíváncsi vagy. Egészen addig, míg bele nem kortyolok. Sam lesi a reakcióját.

Na, milyen?

Nem rossz ismerem el, Sam viszont teljesen fölért. Csalódottan hátradől a széken, és a kávéára mered.

Nem jó választottam.

Csak ismerkedem sietek megnyugtató. Egy picit megkönnyebbül, bár nem értem, miért olyan fontos, hogy jöttél ajándékoz-e vagy sem. Nem a tea érdekel első sorban. Egészen finom.

Akkor jó.

Mióta dolgozol pincérként? Választok téma. Elgondolkodik, mivel foglalkozol.

Egy éve kezdtem, kell az egyetem mellett a pénz.

Mit tanulsz? Érdeklődöm kíváncsi.

Történelmet hallgatsz.

Hát, ebben nagyon különös önkéntes, engem ugyanis teljesen hidegen hagy az ilyesmi, de ezt egyelőre nem osztom meg veled.

Te?

Reklámokat feliratozok.

Izgalmasan hangzik válaszra meglepetten. Mindenki így reagál a munkámra, pedig magában a folyamatban nem sok izgalmas van. Én csak odavarázsolom a videóra, amit más megálmodik. Bár tény, hogy kreatív és jól megvagyok vele.

Szeretem is.

Én még nem tudom, mit kezdek magammal, ha lediplomázok mesélik, engem pedig azonnal érdekelni kezd a kora. Fiatalnak tűnik, és ezek szerint az is.

Hány éves vagy?

Húsz. És te?

Húszonöt. És mivel foglalkozol, ha éppen nem pincérként vagy tanulsz?

Mi a hobbim? Kérdez vissza, mire bólintok. Hm. Könyvek, filmek, zene, számomra pedig. Semmi említésre méltó. És neked?

Mostanában leginkább csak filmekre jut időm. Hétvégén én meg legtöbbször bulizok vallom be, Q pedig ráharap a téma.

Hova jártok?

Szívfolt.

Azt nem ismerem vonja meg a vállát. Lehet azt nem ismerni? Ezek szerint van ilyen.

Pedig el égr égi. Egyszer elviszlek, ha van kedved hozz á.
Amint kimondom, legsz ívesebben vissza is sz ívn ám, de m ár k és Q.

J ól hangzik.

J ó lenne, ha nem hamarabb besz éln ék, mint ahogy gondolkodom. Majd igyekszem elh úzni ezt a belengetett programot, amennyire csak lehet. Min él k és Qbb adok es élyt Stephennek, ann ál jobb, b ár a v égtelens éigig úgysem halogathatom. Sam viselked és éb Ql viszont egy dolog vil ágosan kit qnik.

Nem s qr qn randizol állap ítom meg, mire zavartan megvonja a v áll át.

Nem igaz án.

És mit keresel? Kalandot vagy kapcsolatot? érdekl Qd öm.
H ümm ög egy sort, miel Qtt v álaszol.

Nem vagyok kalandor t ípus mondja komoly hangon. B ár annyira b én án romantikus vagyok, hogy futva menek ülnék t Qlem a f érfiak.

Hm.

Innent Ql v égre beindul a besz élget és. Mes él arr ól, hogy az els Q f érfi az élet ében sokkal id Qsebb volt n ála, Q m ég a gimn áziumba j árt, mikor összej öttek. Azt án elj ött egyetemre, a pasas nem b írta t úl sok áig a t ávkapcsolatot, neki pedig h ónapokba telt kiheverni a csal ód ást. Az ut ána l év Q pr ób álkoz ásai meg sorra hamar kudarcba fulladtak.

És neked? tereli r ám a sz ót, én meg egy pillanatra lefagyok.
Pedig m ár annyiszor el Qadtam ezt a sztorit, hogy lassan egyszer qbb lenne reg ényt írnom bel Qle, és azt osztogatni, mikor ismerkedem.

Na, ez bonyolult.

Mi ért?

Van egy bar átom, aki r ástartol az összes fi úmra. Sikerrel összegzem r öviden a t ört énetet.

Sz ép kis bar át! v ágja r á. H át most erre mit mondjak?
Megtudom, hogy eddig m ég csak passz ív volt, ami nekem hat ározottan nem h átr ány. Hi ába mondom mindig, hogy nekem nagyv észt mindegy, ink ább az akt ív szerepet r észes ítem el Qnyben. Azt élvezem, m íg ha én ker ül ök alulra, azt nem igaz án.

A telefonom szak ítf élbe minket. Észre sem vettem, hogy m ár majdnem k ét ór ája besz élget ünk. Nem fogadom a h ív ást, csak meg írom Stephennek, hogy a mai k öz ös edz ést kihagyom.

Minden rendben? Menned kell?

Tetszik, hogy csal ódott a hangja. Megr ázom a fejem, és folytatom, ahol abbahagytuk. Egy újabb óra szalad el, ideje lenne vagy rendelni m ég, vagy lel épni. V ég ül az ut óbbi mellett d önt ünk.

És most? Tervezel még valamit? Kérdezi Sam, miután kilépünk a teázótaján. Átgondolom a választ.

Aztól függ, hogy lesz-e második randi. Ha igen, akkor nem álam az első Q nem végződik vízszintben felelem végül. Az arcára van írva a meglepetés és.

És lesz második randi?

Legyen? mosolyodom el, mire bólint.

Szeretném.

Én is.

Még beszélgetünk egy kicsit, majd a kocsimhoz érünk.

Felajánlom, hogy elviszem, de azt mondja, három hét ömbnyire lakik.

Péntekre megbeszélünk egy újabb találkozót, amit, Qszintén szívesen, alig várok.

A pénteki randi viszont határozottan nem úgy alakul, mint terveztem.

Egy darabig jól érezzük magunkat, de a harmadik sor végén már érzékelem, hogy Sam nagyon nincs jó kapcsolatban az alkohollal.

Össze-összeakad a nyelve, és egy idő után annyi marhaságot mond, hogy teljesen elveszítmem a fonalat, ennek meg határozottan semmi értelme így.

Szerintem hazaviszlek.

Hozzád vagy hozzám haza? hajlok özelebb bizalmasan, de elhúzódom a fejem a csókja felé. Stephen most körberöngne az elveimért, de nekem ez így nem jár.

Túlreésszeg vagy ahhoz, hogy ezt kihasználjam.

Mi?

Sam annyira megdöbben, hogy nem is tiltakozik, csak hagyja, hogy kivezesse. Fázom az októberi hidegben, összefűzöm magamon a kabátot. Sam tanácstalanul álldogál mellettem.

Nem nagyon bírod a piát állapítom meg. Megrázza a fejét, egy pillanatra megszédül, de hamar visszanyeri az egyensúlyát. Hogy valakit így kiűssön három sor &

Nem szoktam alkoholt inni.

Akkor most mi ért? Kérdezem, mire szégyenlősen elmosolyodik.

Kisfeszültségoldásnak.

Aha csóválom meg a fejem. Akkor máskor kissé kevésbé oldd a feszültséget, légy szíves.

Hívok egy taxit, hazafuvarozom, és gyorsan és után indulok is tovább. Nem lerázni akartam, de kicsit csalódott vagyok, és szerintem ezt Q is észrevette. Már ha látott egyáltalán valamit a

r észegs égt Ql. Maximum t öbbet nem keres.

M ásnap d élel Qtt éppen k ész ül Qd öm, amikor cs ör ög a telefonom. A kijelz Qn Sam nev ét l átom, és k ív áncsian fogadom a h ív ást.

J ó reggelt!

Szia! k ősz ön Sam, azt án egy p ár m ásodperces csend honol a vonalban. Haragszol?

Nem, mi ért haragudn ék?

Hogy elsz úrtam az est ét. Sajn álom!

Mosolyognom kell a bocs ánatk ér és én. Azt v ártam, hogy a tegnapi ut án ink ább lel ép. K ínos volt az eg ész, f Qleg, hogy val ósz ín qleg arra sz ám ított, hogy le akarok vele fek üdni. Nem lett volna ellenemre, de nem így.

Nem sz úrtad el v álaszolom, mire megk önnyebb ült s óhajt kapok.

Akkor & tal álkozunk m ég?

Persze. Mikor érsz r á?

M ára m ár h ét elej én el íg érkeztem. Esetleg vas árnapi aj ánlja. Ez nekem is j ó, szombatnk ént úgyis tele van a napom Stephennel.

Rendben egyezem bele. Viszont most mennem kell. Holnap megbesz élj ük, mikor és hol.

Ok é, szia!

Furcsa ez a bizonytalans ág, ami k örbelengi Samet. Nem zavar a tapasztalans ága, de nagyon szoknom kell. Mostan ában mindig olyan pr ób álkozásaim voltak, ahol semmi sz üks ég nem volt

óvatoskod ásrá, g örd ül ékenyebben ment az ismerked és is.

Mondhatn ánk, hogy a kora miatt, de voltak m ár fiatalabb partnereim, akiknek hat ározottan t öbb önbizalmuk volt. Tal án pont ez ért l átok benne fant ázi át, mert annyira esetlennek t qnik.

Siker ül elk ésnem, de Stephen nem veti a szememre. El ég ny úzott, gyan ítom, hogy hajnalig bulizott.

L átom, j ó est éd volt mondok k ősz ön és helyett, mire f ájdalmasan ny ög egyet.

Hagyjuk.

Na, csak nem egyed ül ment él haza? cukkolom.

Úgy csin álsz, mintha minden nap m ással dugn ék morogja, mire megcs óv álom a fejem.

Nem ezt mondtam, b ár el égg é fedn é a val ós ágot.

Ha Stephennek vacak a kedve, az az én hangulatomra is r ányomja a b élyeg ét. Által ában besz él r óla, de most nagyon nem akar ódzik neki.

Rem élem, a tied jobban telt teszi hozz á ölt öz és k özben.
Nem épp a tervek szerint.
Nem adta mag át? k érdi r öh ögve. Hihetetlen, hogy n ála
t ényileg ennyire minden a szex k ör ül forog. Hazudn ék, ha azt
áll ítan ám, hogy nekem nem, de az ért b Qven elt ér Q m ért ékben.
Ink ább t ül k önnyen adta volna.
Megakad a mozdulatban, kapok egy nagyon g únyos vigyort.
Nyilv ánval óan megint h üly ének n éz, m ár meg sem s ért Qd öm
emiatt. Nem vagyunk egyform ák.
Na, megint el Qj ött a romantikus éned?
Fogjuk r á vonom meg a v államat, és ledobom a p ól ómat.
Venn ém fel épp az atl ét ámat, mikor felfigyelek r á, mennyire
pof átlanul m ér v égig. Felszalad a szem öld ök öm, Stephen viszont
csak v állat von.
Gondolom, nem mutatod be folytatja a t ém át, mire úgy n ézek
r á, mintha meg Qr ült volna. Nan á, hogy eszemben sincs!
Kib írod, hogy ne mozdulj r á?
Sejtelmesen elmosolyodik. H át, k öszi, ez el ég sokatmond ó volt.
Ink ább felveszem az edz Qcip Qmet, hogy haladjak is, de meg áll a
kezemben a f qz Q.
Ha nincs r á sz üks ég.
Sz üks ég? k érdezek vissza élesen. Mikor volt r á?
Meg akarlak óvni a csal ód ást ól feleli, én meg szerintem m ég
a sz ámat is elt átom d öbbenetemben.
Ez nagyon szar дума, Stephen tal álok r á a hangomra. Stephen
ragaszkodik a t éveszm éihez, és pof átlanul be akarja magyar ázni
nekem, hogy értem teszi. Megint.
Pedig így van. Rossz pasikkal kezdesz.
Mert te olyan marha sokat tudsz err Ql! h úzom fel magam.
Bev ágom a cuccomat az ölt öz Qszekr énybe, m íg Stephen
kom ótosan pakolja a mag á ét. Tudod egy által án, mi a szerelem?
Hogyne tudn ám.
Megr ázom a fejem, és a terem fel é indulok.
Na, ezt k étlem. N éha azt is, hogy egy által án k épes lenn éi
szerelmes lenni.
Tess ék? torpan meg meglepetten. Ez nem igaz!
Mi ért, volt ál m ár?
Mondjuk úgy, hogy & a megfelel Q szem ély m ég v árat mag ára.
K étkedve fordulok fel é. Esk üsz öm, megb ántotts ágot v élek
felfedezni az arc án, de egyszer qen nem tudom komolyan venni. Stephen,
mint romantikus l élek, aki a nagy Pre v ár? Ugyan m ár! T ül j ól
ismerem ahhoz, hogy ezt beadja nekem.

Van egy általán ilyen?

Persze, hogy van.

Hát akkor nem irigylem, vágom rá, mire ráncolni kezdi a szemöldökét. Nem tudlak téged kapcsolatban elképzelni.

Gyenge a fantáziád.

Ugyan már! Csak egy pasi folyamatosan? Lassuk be, ez nem neked való, viszem tovább a gondolatot. Nagyon csúnyán néz rám, aztán elmegy mellettem.

Nem lenne kívánság, ha lenne kiért szól vissza, és egyenesen a terem végébe megy, pedig tudja, hogy mindig futással kezdek. Megérted? De ott rám, hát ez egyenesen remek &

Arra ébredek, hogy csörög a telefonom. Kissé kábán tapogatózom érte, de azonnal felvillanyozódom, amikor meglátom Sam nevét. Én akartam keresni hamarabb, de ahogy nézem, sikerült elaludni a fél délelőtt.

Szia! Szólok bele.

Szia! Még aludtál? Kérde meglepve. Ne haragudj &

Semmi baj, nyugtatom meg. Már úgyis ideje lenne felkelnem.

Mára mi legyen a program?

Hm, próbálom félálomban átgondolni. Ha van kedved, gyere fel hozzám.

Tetszik az ötlet.

Megegyezünk hat órában. Még bűven van időm takarítani is, egészen héten nem jutottam el odáig. A tegnapomat teljesen elrabolta Stephen azzal, hogy edzés után elcsábított plázázni. Állati jó ízlése van, de vásárolni nem szeret, úgyhogy ilyenkor egész nap boldog íthatom. Aztán valahogy mindig úgy végződik, hogy beülünk egy filmre, utána meg elmegyünk inni & Mire Sam megérkezik, már ragyog a lakás, legalábbis hozzám képest, és egy üveg bort is behívtam. Bár ismerve az új teherbírást, a nagyobb részét inkább én kapom. Csókkal indít. Nem követel Qz Q, nem szenvedélyes, inkább csak ismerked Q.

Bor? Kérde meglepve, mikor beljebb invitálom. A múltkor utána megmersz kínálni?

Mértékel nevetek fel.

Letelepszünk a nappaliban, és beszélgetünk. Mindenről, ami eszünkbe jut, az iskolától a hobbiig. Megtudom, hogy nagyon szenvedélyes a számított egészen jóték, és hogy nem túl közönséges alkat. Ritkán jár bulizni, nincsenek nagyon barátaim sem,

inkább az otthoniakkal tartja a kapcsolatot, és hazautazik, ha teheti. Tényleg nem hagyom, hogy sokat igyon. Ez úttal terveim vannak, és nem szeretném, ha lerészegedne, még akkor sem, ha nyilvánvalóan tisztában van vele, hogy mi ért is a lakásomon randizunk.

Nagyon érződik rajta a tapasztalatlanság. Még csak csókolózunk, de már ennyit elteljesen beindul, húz magára a kanapén, felnyög, amikor az ágyékunk összeér. Kicsit hagyom, hogy felforrjon a vére, aztán felkelek, és felénnyújtom a kezem. Kábán ragadja meg, engedi, hogy a hálóba vezessem. Onnan viszont nincs visszaút, nem fogom vissza magam. Szeretem a tudatot, hogy csak a harmadik férfi vagyok az életében, még ha ez azzal is jár, hogy nem épp lepedőakrobata. Viszont hatalmas beleléssel választol a mozdulataimra, ami nagyon izgatós, és sokkal jobban imponál a helyzet, mintha isten lenne az ágyban. Szexután elégedetten bújjik hozzám, én meg lágyan simogatom a hátát.

Megmosdának, ha nem gond, szakítja meg kicsivel később a csendet.

Persze.

Te nem jössz?

Káram van, képtelenség benne a közös zuhanyban élni, hogy úszna a fürdőkélelem, mire elkomorul. Sokadszorra bánom meg, hogy nem zuhanykabinom van, mert jó lenne csatlakozni hozzá.

Értem.

A szekrényben találsz töröltözött magyar ázom, és remélem, nem sértem meg, hogy lusta vagyok felkelni, de jólesik heverészni még egy kicsit.

Kösz.

Magamra hagy, én meg elnyújtózom az ágyon. Szívesen meghosszabbítanám az estét, és kíváncsi vagyok, Sam mit szól ehhez. Hamarosan megjelenik, úgyhogy rá is kíváncsi vagyok.

Maradsz?

Megleptem, ez az arcára van írva. Zavartan elmosolyodik, és máris tudom, hogy nemleges választ kapok. Kár.

Szívesen maradnék, de reggel korán kelek, és nem hoztam váltásruhát, magyarázza bocsánatkérően. Talán máskor.

Rendben.

Legközelebb &

Holnap este programom van, kedd? Ajánlom, Sam pedig összeráncolja a homlokát.

Programod?

Mintha gyanakvást élnék felfedezni a hangjában, és ettől máris jókedvem lesz. Úgy tényleg, nagyon nem egyoldalú a vonzalom.

Egy ébként én is szívesebben tölteném vele az időmet, minthogy a teremben izzadjak.

Konditerembe járok egy barátommal. Bár lemondhatom, ha szeretném.

Hagyd, úgyis nyolcig bent rohadok – válaszolja nem túl lelkesen.

Kedden viszont hat után szabad vagyok.

Szuperül hangzik.

Kikísérem, aztán beülök a kádba ejtőzni. Tényleg kedvelem Samet, és örülnék, ha hosszú útvávon is kialakulna valami köztünk. Kicsit aggaszt viszont, hogy úgy érzem, téveds az ártot tartok. Az elmúlt pár éves tapasztalat elengedő volt, hogy egyszer csak ne tudjak megbízni senkiben, bármennyire szeretném. Próbálok, de nem megy. Ha túléli a kapcsolatunk a két hónapot, megáltom.

A hétvégi koncentrációt elég megzavarja, hogy a szerelmi életemen agyalok. Még délután a futópádon is elvarázsolt vagyok. Ilyenkor már régebbi veszem a tempót, most meg csak sétálgatok. Ez Stephennek is szemet szúr, és a maga szexuális humorával meg is jegyzi.

Nagyon passzív vagy ma.

Felröhögök.

Pedig elég aktívan telt az estém – árulom el, mire érdeklődés csillan a tekintetében. Ajaj, végem, szét fog cincálni.

Nocsak! És hova lett a romantikázás? Érkezik a beszélés, mire megvonom a vállamat. Nem értem, az egyik miért zárna ki a másikat.

Ez a harmadik randink volt.

Mindjárt más!

Eljutottál te valaha a harmadik randiig? – kérdezek vissza enyhén éreget.

Hm. Egy pillanatra elgondolkodik. Három menetig igen, az randinak számított? Van, akivel továbbig &

Költőként érdekes volt. Pontosan ismerem a kalandjaid. Nemelyiknek aktív részese voltam.

Nem, aktív csak egyszer – vigyorogja, nekem ettől a témától viszont határozottan nincs jókedvem.

Azt jobban él meg maximum szenvedő alanya.

Ne nyígjál már!

Én kérek elnézést.

Feljebb veszem a sebességet, hogy ne kelljen vele beszélgetnem, de csak megcsóválja a fejét.

Egy ébként is vannak visszajárók az ágyamban. És képzeld, beszélni is szoktam velük – teszi hozzá gúnyosan.

Egyszer qen csak nem fognak meg &

Bedugja a fülébe a zenét, és ezzel lezártnak tekint a témát.

Nem bánom, mert én is.

Igazság szerint tudom, hogy nem annyira nemtörődöm, mint amilyennek mutatja magát. Tizenöt éves korától ismerem, azóta boldogítjuk egymást. Minden hülye húzása ellenére el sem tudnám képzelni, hogy eltűnjön az életemből. Annyi pasi lehet és mehet, amennyi csak a világon van, de Stephen barátságánál egyikük sem érték többet. És valljuk be, abban igaza van, hogy ha olyat szednék össze, aki nekem való, nem tudnám ennyire könnyen elcsábítani & Stephen nagyon nehezen enged bárkit is közel, sőt talán én vagyok az egyetlen. A szülei majd hogyanem kirakták otthonról, amikor rájöttek, hogy meleg. Végül vettek neki egy lakást az egyetemhez közel, és megérték, hogy többé ne menjen haza. Stephen egy ideig szinte megállás nélkül üldöztetett, aztán megrázta magát, és élte tovább az életét. Csak azóta mintha lakat lenne a szívén & Nagyon megnézném végre azt a fiút vagy férfit, akinek egyszer sikerül szerelemre lobbantania Qt. Azt hiszem, nagyon szerencsésnek fogom tartani.

És mikor megyünk el bulizni?

Két hónapja találkoztunk, és eddig sikeresen elértem, hogy bárkiközös programunk legyen, de csak kettesben. Nem rejtegetem, de mégis. Főleg Stephen elöl.

Szeretnél? – kérdezem, pedig nyilvánvalóan az ért dobta be az ötletet. Bólint, én meg nem akarom elrontani a kedvét.

Igen.

Pénteken elmehetünk, ha az jó neked.

Tökéletes.

Nemtörölök a gondolatnak, de ezt próbálom palástolni előtte.

Viszont inkább felészítem a találkozásra a barátaimmal, mert nem lenne jó, ha nem tudna mit kezdeni a helyzettel.

Emlékszel, hogy azt mondtam, egy barátom folyton rámszól a fiúimra?

Aha.

Készfél, hogy te sem leszel kivétel.

Félül, elávozik tőlem, és dühösen néz vissza rám.

Nem bízol bennem?

De utálom ezt a kérdést. S óhajtva húzom végig a kezemet Sam

meztelen h át án. Cir ógat ásnak indul, de csikland ós, így nem b írja nevet és n élk ül.

B ízom benned felelem v ég ül. De értsd meg, hogy eddig b árkit bemutatam, az ágy ában landolt. Kiv étel n élk ül n ézek a szem ébe, mire zavartan elfordul.

Olyan jó pasi?

És annyira lehengerl Q is.

Hq összegzi, azt án visszafekszik mell ém. Jó fi ú leszek mosolyog r ám. Megcs ókolom, és szinte azonnal újra hozz ám simul.

Azt nem k étlem. De abban is biztos vagyok, hogy Q nem lesz az.

Szerintem kicsit elt úlzod jegyzi meg óvatosan. H át persze, hogy ezt gondolja. Annyiszor hallottam m ár ezt, hogy fejb Ql tudom a forgat ók önyvet. Vagy t ényleg minden ennyire ism étli mag át? Rem élem, hogy nem.

Úgy legyen.

Hirtelen csend borul r ánk. M ár att ól tartok, hogy megb ántottam, mikor újra megsz ólal:

Maradhatok?

Persze.

A m ásodik éjszak át t ölti n álam. Ritk án jutok od áig a prób álkoz ásaimmal, hogy valaki mellett ébredjek reggel, és hat ározottan tetszik, hogy így alakul. Egyre nagyobb lelkesed éssel várom, hogy tal álkozzunk, és hi ányzik, ha nem besz él ünk egy nap. Azt hiszem, kezdek picit beleszeretni, és ha nem értem f élre a jeleket, ez k ölcs ön ös.

Igazs ág szerint jó a hangulat, csak én nem tudok felengedni. Sam jó l sz órakozik, a t öbbieket b írj ák, Stephen meg csup án érdekl Qd Q, nem tolaod ó, b ár ez nem jelent semmit. Lehet, hogy paranoi ás lettem? Kiz árt.

Mindj árt jóv ök sz ólal meg Sam, és ad egy puszit a sz ámra, miel Qtt lel ép a mosd ó fel é. Stephen ut ána n éz, azt án fel ém fordul.

Ne t éveszd szem el Ql. T úl csinos darab jegyzi meg, engem meg azonnal elkap az ideg.

Ne csin áld! Ne mer észelj hozz á érni! figyelmeztetem, mire csod álkoz ó tekintettel pislog r ám. Az ártatlans ág netov ábbja, na persze!

Én? Ehhez én nem kellek. Úgy lecsapj ák a kezedr Ql, hogy csak leshetsz.

Persze, te szoktad v ágom r á inger ültén, mire flegm án v állat von. H át ez egyszer qen remek! Csak egyszer maradn ál ki bel Qle a kedvem ért!

Stephen Sam ut án n éz. Hosszan figyel, ahogy elt qnik a l át ók ör ünkb Ql. Nagy a t ömeg, el ég neh éz átverekednie mag át rajta. Fogalmam sincs, mi van ma, hogy mindenki itt l óg, a szok ásos t ársas ág legal ább k étszerese.

J ó, legyen egyezik bele Stephen, én meg nem hiszek a f ülemnek. A kedved ért a h áts ója k özel ébe se megyek.

Annyira k öz öns éges vagy n éha.

Nem, akkor lenn ék az, ha azt mondtam volna, hogy akkor a kedved ért nem v ágom gerincré kontr áz r á. A jelent és ugyanaz, és úgy csin ál, mintha m ég nekem tenne sz ívess éget.

Baszd meg!

Basszam meg? Most nem arr ól besz él ünk, hogy ne? k érdez vissza tettett értetlens éggel, n álam meg elszakad a c érna.

Stephen!

Kir öh ög. Van pof ája nevetni rajtam, s Qt, a pultra borul, úgy kacag. Annyira d ög tud lenni, hogy arra szavak sincsenek. M ég akkor is dohogok magamban, mikor Sam visszat ér.

Valami baj van?

Nincs r ázom meg a fejem, Stephen viszont nem b írja ki.

Semmi az égvil ágon, csak Matty n éha t úlbonyol ítja a saj át élet ét vigyorog r á Samre, aki viszont abszol út nem tudja hov á tenni az inform áci ót. Cs únya pillant ást k üld ök Stephen fel é, aki erre vigyorogva lel ép. N éha t ényleg nem értem, mit élvez azon, hogy így felh úz.

Sam k önnyed én eltereli a figyelmem a m érgemr Ql. Bej ön neki a hely, pedig Q maga mondta, hogy nem épp buliz ós alkat. Ennyire fesztelennek m ég nem l áttam, de ez az oldala is tetszik. Hajnalig t áncolunk és beszélget ünk, azt án hazas ét álunk. Stephen is tartotta mag át az íg éret éhez, legal ábbis el Qttem m ég csak r á sem bag ózott Samre.

Ért ékelem. B ár az m ár m ás k érd és, hogy mit fog m qvelni a h átam m ög ött &

Nem is mes élted, hogy így bec éznek.

Hm?

Sam ism ét n álam k ész ül aludni, ez pedig m ég jobban felvillanyoz.

Matty.

Felkapom a fejem a n évre, és zavarba j öv ök.

Ja, nem. Csak Stephen.

Értem.

Egy árnyalatnyi csal ódotts ágot v élek felfedezni a hangj ában. Nem

ajánlom fel neki, hogy szólítson így, mert tényleg Stephen az egyetlen, aki így hív. Így azonban különösen csend költözik közöttünk hazáig. Amint viszont beérünk az ajtó, szinte azonnal rámmászik, és úgy érzem, minden rendben van.

Lassan harmadik hónapja nyúzzuk egymást, kezdem végre elhinni, hogy ez most tényleg komoly. Nem tudom, hogy Stephen tartja-e magát az ígéretéhez, vagy Sam áll ellen a kísértésnek, de nem is érdekel. Boldog vagyok, hogy jól alakulnak a dolgok. Sam nemsokára ideér, egész est és filmezést tervezünk. Rám fér, amilyen hetem volt mellette &

Szia! Nyitok ajtót vidáman, és ellépek az újtábol. Hamar jöttél, még nem volt időm rendelni.

Nem baj, úgysem hiszem, hogy sokáig maradok. Erre már visszafordulok, a lelkesedésem azonnal eltűnik. Sam zavartan ácsorog, a cipőjét sem kieszeli levenni, és a gyomrom bukfcetvet a belém költöző Qgyanútól.

Mi a gond? Kérdezem nyugodtnak szánt hangon, miközben tartok a választól. Nem néz a szemembe, a padlót bámulja, és teljesen egy értelmű, mit fog mondani.

Sajnálom, de szerintem nincs értelme tovább közzli halkan. Igyekszem lecsendesíteni magamban a kikívánczolt idegbajt, de remeg a hangom, amikor megszólalok.

Szakítás?

Igen.

Miért?

Figyelem, ahogy idegesen grimaszol, de továbbra sem pillant rám. A sejtésem beigazolódni látszik, és ettől kikészülök.

Volt valaki más &

Innentől nem vagyok kíváncsi a többire. Remegek a dühtől, az árulása fáj. Látni sem akarom többé ezek után. Visszafogom magam, nem kezdek üvölni.

Akkor valóban nincs miről beszélünk.

Rám néz, de zavartan el is fordul, lenyomja a kilincset. Kicsit tétovázik, aztán kilép a lakásomból és az életemből. Káromkodva nyúlok a cipőmért. Ezért most üszöm, hogy kinyírom Stephent. Nem értem, hogyan tehette, és én egyáltalán hogyan hittem el, hogy nem fog hozzáérni? Akkora balek vagyok, amekkorát a világ nem látott!

A kulcsom fordul a zárbán. Bevágom magam mögött az ajtót, a hangra

pedig szinte azonnal el Qker ül Stephen. Legsz ívesebben kitekerném a nyakát, de csak szavakban zúdítom rá a haragomat.

Hogy tehetted? Meg így érted! Támadok neki, mire Q meglepve mered rám.

Mi bajod?

Képes voltál megfektetni! Dühöngök. Az összeomlás szélére állok, mert nem, nem bírom elhinni, hogy ez már megint megtörtént! Ennyire keveset érek, hogy engem tényleg mindenki átvág?!

Mi van?

Ne add az ártatlant! Dühölközik rá. Közelebb lép, csitítónan a karomra fog, de lelököm magamról az érintést. Széttárja a kezét, és ha nem tudnám, még el is hinném neki, hogy fogalma sincs, mi ért ordítok vele.

Te most Samr Ql beszélsz?

Ki másról?!

Azt mondta, hogy lefeküdt velem? Kérdez vissza, és megesküszöm rá, hogy Qszinte döbbeneteltálok az arcán. Hazudik.

Mi? A legújabb, hogy letagadod?

Esküszöm, hogy hozzá sem értem, Matt. Nem értem, mi ért mondott ilyet feleli, nekem pedig kezd kitisztulni a fejem. Eddig eszembe sem jutott a lehetőségek, hogy nem Q volt. De hát mi ért is gondoltam volna másra, mikor az Q hobbija belebarmolni a kapcsolataimba? Eddig mindig Q volt a bqnös &

De akkor kivel? Suttogom magam elé tqn Qdve.

Na várjál, most akkor mit mondott pontosan?

Jó, ez így nagyon kínos. Hülyén érzem magam, de abban a helyzetben fel sem merült bennem, hogy a részleteket hallani akarjam, ahhoz túlzottan elöntötte az agyamat a vörösköd.

Hát nevet nem mondott, de mivel te szoktál rám ászni a fiúimra & Cseszd meg, Matt! Fakad ki Stephen, mire újra dühbe gurulok.

Miért, nem így van?

Látod, el Qre szóltam, hogy ehhez nem kellek én jegyzi meg gúnyosan, nekem meg elegendő lesz az egész Ql.

Akkor örülhetsz, igazad volt.

Rávágom az ajtót, pedig ez úttal nem követett el semmit, csupán én értettem félre, és rajta csattant a mérgem. A francba. A köszöbre fagyva állok, aztán belátom, hogy hülyét csináltam magamból, és inkább visszamegyek. Stephen nem teszi szová, csak hoz egy üveg Martinit meg két poharat. Kérdés nélkül ültönt nekem, én pedig leülök az ágyára, és csendben bámulok magam

el é.

Fogalmam sincs, mennyi id Q telik el, de legal ább k étszer t ölt ött újra, mire megsz ólal.

Ugyan m ár, Matty, te magad sem vetted annyira komolyan a sr ácot pr ób ál nyugtatni, de r ögt ön ugrom.

Ez nem igaz!

Dehogynem.

Annyira vigasztal ó tudsz lenni, hogy az d íjat érdemel.

Fels óhajt. Elveszi t Qlem a ki ür ült poharat, megragad, és v égigd Ql velem az ágyon, a fejem a mellkas án nyugszik, onnan pislogok a plafonra. R égen sokszor fetrengtünk így, mikor valamelyikünk ilyen-olyan okból vacak id Qszak át élte. Azt án kin Qttük, vagy ilyesmi.

Ilyet nagyon r ég nem csináltunk.

Hát nem.

Mi óta nem? teszem fel a k ölt Qinek szánt k érdést, de Stephennek van r á v álasza.

Mi óta lefek üdtünk.

Tényleg? pillantok r á. Nem ugrat, teljesen komolyan mondja, és nekem derengeni kezd, hogy igaza lehet.

Igen.

De mi ért?

Én tudjam? k érdez vissza nyugtalanul. Utána kezd Qd ött, hogy a lehet Q legkevesebbet érsz hozzám.

Nem is vettem észre. Azt hittem, te kezdte el elt ávolodni magyar ázom merengve, és pr ób álok visszaemlékezni. Akkor egyikünk sem igaz án tudta, hogyan viszonyuljunk ahhoz az est éhez.

Én csak Stephen elmond ása rá támaszkodhattam, Q meg nem bizonyult t úl k özl ékenynek. Szerintem az elej én el sem hitte, hogy kiesett az eg ész. Fogalmam sincs, mi volt, amit bevettünk, mert így még sosem j ártam el Qtte. Persze arra is kit ér Q v álaszt adott, és annyira nem is akar ódzott faggatnom.

Nem, én csak hozz ád alkalmazkodtam.

Fel se t qnt &

Persze, mert n éha sz örnnyen vak vagy jegyzi meg szem öld ökr áncolva.

K öszi.

És nem csod álom, hogy erre sem emlékszel.

Baszd meg! pr ób ál n ék felkelni, de visszah úz. Pedig jogos a besz ólás, mert nekem is szarul esne, ha Q lenne az, aki egy reggel fel ébredve megk érdi, hogy bocsí, tudom, hogy itt fekszünk meztelenül egym áson, de mégis mit m qveltünk? Nagyon durván zavarba ejt Q volt.

Mi van? Te nem eml ékszel, és én basszam meg? Nyughass m ár!
Sajn álom &
Újabbat s óhajt. Felemeli a kez ét, v égigsim ít az arcomon.
Semmi baj. Nem haragszom.
Pedig az az érz ésem, hogy m égis. Ha nem így lenne, akkor nem
hozn á fel folyton, m ég ha ugrat ásnak is álc ázza. Feln ézek r á,
elveszek a tekintet ében, nem tudom megmagyar ázni, mi ért, de f öl é
m ászok, és megcs ókolom. K érd és n élk ül viszonozza, ujjai a
hajamba k úsznak, gyeng éden massz írozza a fejb Qr öm. Ennyire
hossz ú és l ágy cs ókot m ég szerintem soha senkivel nem v áltottam,
megnyugtat, m égis bizserget. K özelebb h úz ódom hozz á, m ég
t öbbet akarok ebb Ql az érz ésb Ql, de megszak ítja az érint ést.
Szerintem ezt nem kellene.
Megijedek, hogy t áll éptem a hat árt, de Stephen nem neheztel, l átom
rajta. Nem enged el, én pedig visszahelyezkedem a mellkas ára.
Bocs, nem tudom, mi üt ött bel ém motyogom, mire
elmosolyodik.
Vigaszt kerest él.
Ennyire nyilvánval ó?
Hozz ám mindig akkor j össz feleli n émi gondolkod ás ut án.
De én senkinek sem leszek a p ótl éka.
Ne haragudj!
Elmerengek a szavain. Lehunyom a szememet, és el álmosodom. J ó
így, ismer Qsen otthonos az érz és.
Mennem k éne, mert el fogok aludni.
Akkor reggel hazam ész.
J ó.
Mell é fekszem, k özvetlen k özelre, és az oldalamba fordulok. P ár
m ásodperc telhet el, miel Qtt ez úttal Q hajol k özelebb, hogy
megcs ókoljon. Lassan, szenved élytelen ül. A keze v égigcs úszik a
h átamon, meg állapodik a cs íp Qm ön.
Nem azt mondtad, hogy nem k éne? k érdezem an élk ül, hogy
kinyitn ám a szememet.
Most nekem volt r á sz üks égem.
Elh úz ódik, betakar, azt án csak csendesesen feksz ünk egym ás mellett,
m íg el nem nyom az álom.

K övetkez Q